Dosar nr. 4r-2511/25
4-25001576-02-4r-11072025
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător Baltag Verginia

D E C I Z I E
În numele Legii

02 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componență:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vareaghin Ecaterina, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025, prin care a fost admisă contestația depusă de Zmuncilă Vasile și s-a anulat decizia de sancționare din 28.11.2024, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Zmuncilă Vasile în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional din motiv, că nu este identificat făptuitorul.

Procedura înștiințării părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal,

A C O N S T A T A T:

La data de 28 noiembrie 2024, de către agentul constatator din cadrul Direcției de monitorizare și documentare trafic rutier, ofițer superior Covalciuc Erica, în privința lui Zmuncilă Vasile a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 144776, în baza art. 236 alin.(1) Cod contravențional, pentru aceea că, la data de 2 iunie 2024, ora 22:01 min., conducând automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare *****, în raionul Criuleni, pe traseul R6 Chișinău – Orhei – Bălți, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul de drum respectiv cu 10–20 km/h, prevăzută de pct. 47.1 al Regulamentului Circulației Rutiere, circulând cu viteza de 63 km/h.

Prin decizia agentului constatator din 28.11.2024, Zmuncilă Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în cuantum de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei.

La 26.12.2024, Zmuncilă Vasile a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. DCT04 144776 și a deciziei agentului constatator din 28.11.2024, în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025, a fost admisă contestația depusă de Zmuncilă Vasile și s-a anulat decizia de sancționare din

28.11.2024, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Zmuncilă Vasile în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional din motiv, că nu este identificat făptuitorul.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vareaghin Ecaterina, a depus în termen recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii cu remiterea cauzei la rejudecarea în prima instanță.

În motivarea recursului, agentul constatator a indicat următoarele:

--Conform materialelor acumulate şi informaţiei parvenite în adresa Direcţiei monitorizare şi documentare trafic rutier a Inspectoratului naţional de securitate publică, s-a stabilit cu certitudine că conducătorul vehiculului de model „*****” cu n.î. *****, a încălcat prevederile pct. 47.1 lit. (a) din Regulamentul circulaţiei rutiere şi anume: *„Depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră”,* art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional şi Legea 131 din 07.06.2007 cu privire la siguranţa traficului rutier, deplasându-se cu 63 km/h, pe traseul R6 Chişinău Orhei Bălţi fapt ce se confirmă prin fotografiile anexate la cauza contravenţională, efectuate cu ajutorul aparatului pentru măsurarea vitezei a mijloacelor de transport, fiind consemnat faptul dat în procesul - verbal cu privire la contravenţie întocmit. Totodată, fotografia nominalizată a fost efectuată cu un mijloc tehnic special care a trecut verificarea metrologică, de către o persoană competentă, procedura fiind reglementată în Legea metrologiei nr. 19 din 04.03.2016. Înregistrarea a fost efectuată în raza de acţiune a indicatorului rutier 5.30.1 „Monitorizare trafic” al cap. V. lit. a), *„Indicatoare de informare şi orientare”* a Regulamentului circulaţiei rutiere.

--Menţionează că, conform informaţiei din Registrul electronic de Stat al Transporturilor al Agenţiei Servicii Publice, vehiculul de model „*****” cu n.î. *****, aparţine cu drept de proprietate cet. Zmuncilă Vasile. Astfel, din momentul calificării contravenţiei săvârşite de conducătorul vehiculului de model, „*****” cu n.î. ***** şi înregistrării acesteia în Sistemul informaţional automatizat de evidenţă a contravenţiilor, a cauzelor contravenţionale şi a persoanelor care au săvârşit contravenţii (aprobat prin Hotărârea Guvernului cu nr.517/2022), conform prevederilor art. 443/1 alin.(1) din Codul contravenţional şi art. 33 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 131/2007 privind siguranţa traficului rutier, la adresa de domiciliu a proprietarului vehiculului prenotat, a fost expediată solicitarea privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei.

--Pentru o examinare justă a cauzei contravenţionale, descrisă în solicitarea privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei, conform prevederilor art. 443/1 alin. (2) din Codul contravenţional, proprietarul vehiculului urma în termen de 60 de zile lucrătoare de la data recepţionării solicitării să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator declaraţia prenotată. Reiterează că, la expirarea termenul prevăzut la alin. (2) al Legii citate, potrivit art. 443/1 alin. (5) din Codul contravenţional, agentul constatator a încheiat în privinţa proprietarului vehiculului de de model „*****” cu n.î. *****, procesul- verbal cu privire la contravenţie, cu aplicarea sancţiunii sub

formă de amendă în condiţiile art. 161 şi art. 443 alin.(8) din Codul contravenţional, totodată, conform prevederilor art. 443 alin. (13) din Codul contravenţional, copia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT04 144776 din 28.11.2024, fiind expediată prin Poşta Moldovei, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire la adresa de domiciliu a cet. Zmuncilă Vasile.

--Concluzionează că, la emiterea hotărârii, instanţa de judecată nu a dat apreciere circumstanţelor constatate şi probelor acumulate de agentul constatator în privinţa cet. Zmuncilă Vasile, dar şi-a axat decizia, ţinând cont în exclusivitate doar de declaraţiile depuse de către contravenient în contestaţie, examinând superficial cauza contravenţională, fără a intra în esenţa faptelor reţinute.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, instanța a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vareaghin Ecaterina, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025, este nefondat, fiind pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată că, la data de 28 noiembrie 2024, de către agentul constatator din cadrul Direcției de monitorizare și documentare trafic rutier, ofițer superior Covalciuc Erica, în privința lui Zmuncilă Vasile a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 144776, în baza art. 236 alin.(1) Cod contravențional, pentru aceea că, la data de 2 iunie 2024, ora 22:01 min., conducând automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare *****, în raionul Criuleni, pe traseul R6 Chișinău – Orhei – Bălți, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul de drum respectiv cu 10–20 km/h, prevăzută de pct. 47.1 al Regulamentului Circulației Rutiere, circulând cu viteza de 63 km/h.

Prin decizia agentului constatator din 28.11.2024, Zmuncilă Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă în cuantum de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei.

La 26.12.2024, Zmuncilă Vasile a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. DCT04 144776 și a deciziei agentului constatator din 28.11.2024, în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025, a fost admisă contestația depusă de Zmuncilă Vasile și s-a anulat decizia de sancționare din 28.11.2024, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Zmuncilă Vasile în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional din motiv, că nu este identificat făptuitorul.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide că, recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator și va menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025.

Colegiul penal reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvîrșirii de noi contravenții.

Colegiul penal din materialele dosarului, reține că, agentul constatator nu a putut prezenta careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 al. 1 Cod Contravențional.

Conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În cazul dat, instanța consideră că vinovăția contestatarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul - verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că conform art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvîrșirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod Contravențional prevede că, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul - verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice ș: medico-legale, raportul de expertiză.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei, nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Zmuncilă Vasile, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției, prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod contravențional.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, cu privire la faptul că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției făptuitorului în comiterea încălcării prevederilor art. 236 alin.(3) Cod contravențional, sunt nefondate.

Or, se reține cu certitudine, contrar alegațiilor recurentului, la materialele cauzei lipsesc careva probe relevante care să demonstreze circumstanțele de fapt pretinse a fi comise de către Zmuncilă Vasile.

Deși agentul constatator a anexat la cauza o planșa fotografică în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare, aceasta nu poate fi pusă la baza sancționării persoanei, în contextul în care agentul constatator nu a prezentat probe că anume Zmuncilă Vasile, la data de 2 iunie 2024, ora 22:01 min., a condus automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare *****, în raionul Criuleni, pe traseul R6 Chișinău – Orhei – Bălți, depășind viteza de circulație stabilită pe sectorul de drum respectiv.

Prin urmare, agentul constatator nu a identificat corespunzător persoana care a comis contravenția la data de 2 iunie 2024, ora 22:01, fapt ce denotă inadmisibilitatea atragerii la răspundere contravențională a lui Zmuncilă Vasile, or, potrivit certificatului de înmatriculare, rezultă că, la data de 30 mai 2024, automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare *****, a fost înmatriculat pe numele Meleca Elena.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii pretinsei contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or, hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vareaghin Ecaterina, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1), art. 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vareaghin Ecaterina, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 martie 2025, prin care a fost admisă contestația depusă de Zmuncilă Vasile și s-a anulat decizia de sancționare din 28.11.2024, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Zmuncilă Vasile în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional din motiv, că nu este identificat făptuitorul.

Decizia este irevocabilă.

Președintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc